

Written by

Tuesday, 17 February 2009 08:05 - Last Updated Tuesday, 17 February 2009 08:09

ஐந்தாம் பருவம் ஒரு காட்டுப்பகுதியில், கைவிடப்பட்ட "நடேட்டோ" இராணுவமுகாம் ஒன்று, இப்போது அகதிமுகாமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. சூமார் 15 வருடங்களுக்கு முன்பு, உலகம் மாறிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. அந்த அகதி

முகாமில் வசித்த அகதிகளில், என்பது வீ தமானவர்கள் இஸ்லாமிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக், ஈரான், சோமாலியா, பொஸ்னியா ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த, பல்வற்று மொழிகளை பசும் மக்கள், ஆனால் எல்லோரையும் இஸ்லாம் என்ற மதம் இணைத்திருந்தது.

அல்கதைப் பற்றியோ, அல்லது இஸ்லாமிய அரசியல் பற்றியோ, அன்று வளையல்கில் அதிகமானோர் அறிந்திருக்கவில்லை. அதனால் அந்த அகதிகளில் பலர், சர்வதேச இஸ்லாமிய சுகோதரத்துவம் பற்றி கொடுத்த விளக்கங்கள் பல எனக்கு புதுமையாக இருந்தன. அவர்களில் எல்லோரும் இஸ்லாமியவாதிகள் அல்ல. குறிப்பாக ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து வந்தவர்களில் (முன்னாள்) மார்க்சிஸ்டுகள் இருந்தனர். பொஸ்னியாவில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு இஸ்லாமைப் பற்றி நான்கு வசனங்களுக்கு மேல் எதுவும் சொல்லத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அதேநேரம் ஈரானில் இருந்து வந்த பலர், மறைகத்திய கலாச்சார மோகம் கொண்டவர்களாக, மதச்சார்பற்றவர்களாக காட்டிக் கொள்ள முனைந்தனர். எது எப்படி இருப்பினும், அவர்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு, நெதர்லாந்து அரசாங்கம் அகதி அந்தஸ்து வழங்கியது. இவ்வாறு ஒரு சில வருடங்களில் மட்டும் இலட்சக்கணக்கான பன்னாட்டு முஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டில் தங்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

11 செப்டம்பர் 2001 க்கு பிறகு உலகம் தலகை மூலம் மாறியது. எந்தப் புற்றுக்குள் எந்த தீ விரவாதி இருக்கிறான் என்று, ஊடகங்களும் அரசாங்கங்களும் சல்லடைபோட்டு தடிக் கொண்டிருந்தன. என்ன ஆச்சரியம்? ஒரு காலத்தில் இஸ்லாமிய நாடுகளில் இருந்து வந்தவர்க்கெல்லாம், தங்க அனுமதித்த அதே அரசு, இப்போது சந்தக்கைக் கொண்டுவந்தது. அல்கதை, தாலிபான் உறுப்பினர்கள் என்று சிலரை, ஊடகங்கள் புலனாய்வு செய்து வளையிட்டன. அதேநேரம், ஒரு சிலர் முன்னாள் அரசு, இராணுவ அதிகாரிகள் என்றும், கைதிகளை சித்திரவதை செய்தவர்கள் என்றும், அவர்களை தண்டிக்க வேண்டும் என்றும், சில மனித உரிமை அமைப்புகள் குட்டையைக் கிளறி விட்டன. இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு மத்தியிலும், நெதர்லாந்து அரசாங்கம்

